

Aš galiu būti sąžiningas

**Vitalija Šapurienė
Širvintų pradinė mokykla**

Užduotis

Parašykite, kokias pareigas turite namuose, mokykloje.

Pažymėkite (v), kurias pareigas, Jūsų manymu, atliekate sąžiningai.

Pareigos namuose

1. Pasikloti lovą.
2. Pamaitinti katę.
3. Pamaitinti šunį.
4. Pavedžioti šunį lauke.
5. Susitvarkyti kambarį.
6. Išsiplauti indus.
7. Išsiurbti dulkes kambariuose.
8. Išsiurbti kilimą.
9. Išplauti grindis.
9. Išnešti šiukšles.
10. Padėti mamai.
11. Padėti broliui nusirengti.
12. Anksti eiti miegoti.
13. Paruošti namų darbus.
14. Įdėti indus į indaplovę.
15. Žiemą valyti kieme sniegą.
16. Išleisti katiną į kiemą.
17. Pašerti gyvūnus.
18. Padžiauti išskalbtus rūbus.
19. Išsivalyti dantis.
20. Nuvalyti dulkes.

Dauguma nurodė

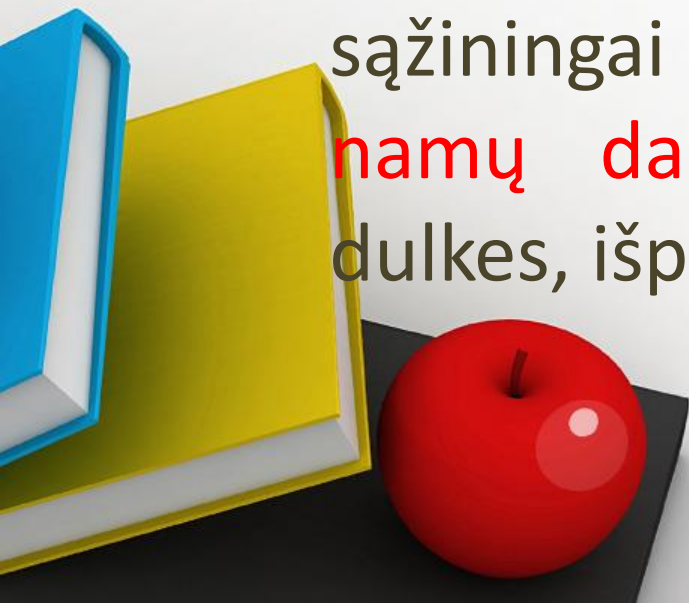
Keli nurodė

Pavieniai atsakymai

Kurias pareigas, jūsų manymu, atliekate sąžiningai.

60 % mokinių pažymėjo, kad visas pareigas namuose atlieka sąžiningai.

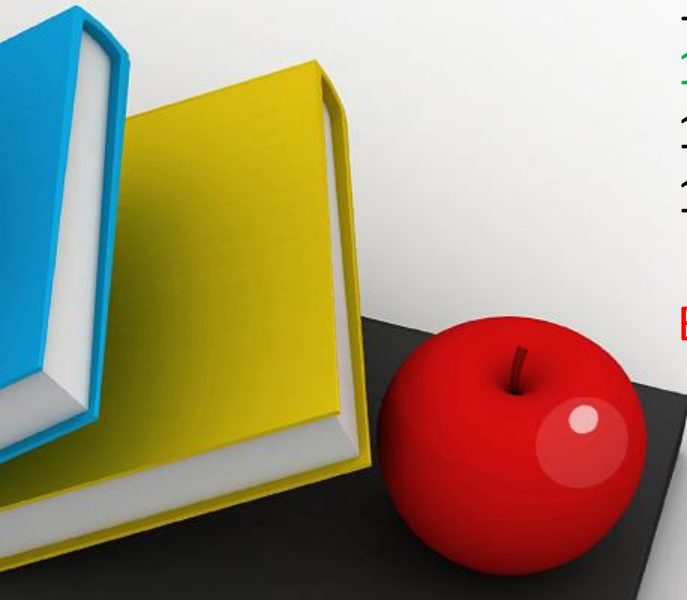
40 % mokinių dalį pareigų atlieka ne visada sąžiningai (**susitvarkyti kambarį, paruošti namų darbus, išsiplauti indus, nuvalyti dulkes, išplauti grindis**).

Pareigos mokykloje

1. Pasiruošti laiku pamokai.
2. Stropiai mokytis.
3. Laikytis susitarimų.
4. Dėvėti uniformą.
5. Atidžiai klausytis mokytojos.
6. Susitvarkyti darbo vietą.
7. Padėti klasės draugui.
8. Turėti reikiamas priemones.
9. Sakyti teisybę.
10. Laiku ateiti į mokyklą.
11. Atsakingai budėti.
12. Padėti mokytojai.
13. Padėti išjungtą telefoną į dėžutę.

Beveik visi nurodė Keli nurodė Vienetiniai atsakymai

Kurias pareigas, jūsų manymu, atliekate sąžiningai.

27 % mokinių nurodė, kad visas savo paminėtas pareigas atlieka sąžiningai.

73 % mokinių dalį pareigų atlieka ne visada sąžiningai (**stropiai mokytis, atidžiai klausytis mokytojos, laikytis susitarimų**).

Kas trukdo pareigas atlikti sąžiningai?

(Minčių lietus)

Tingėjimas!

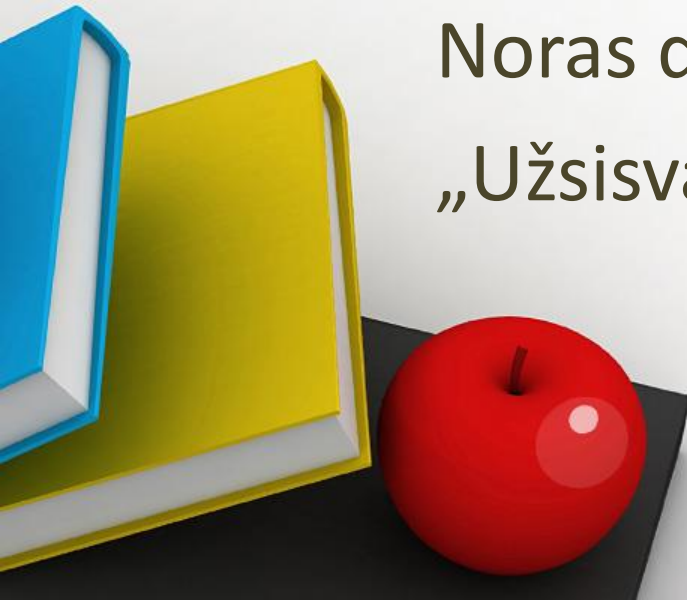
Noras greičiau pradėti žaisti kompiuteriu.

Noras bendrauti su draugu.

Noras kuo ilgiau žaisti.

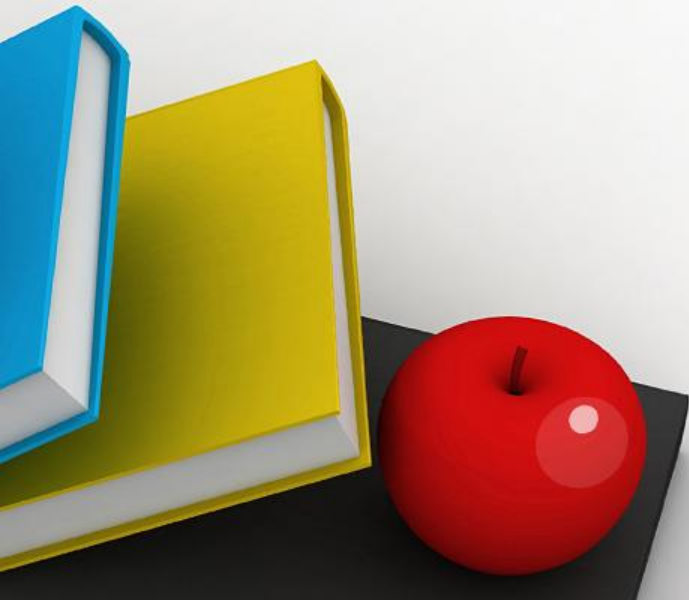
Noras daryti tik tai, kas įdomu, linksma.

„Užsisvajojimas“.

Pagalvokite ir lentelėje pažymėkite (X), kurias pareigas galėtumėte jau nuo šiandien atlikti sąžiningai.

Beveik visi mokiniai nurodė, kad galėtų pareigas atlikti sąžiningai.

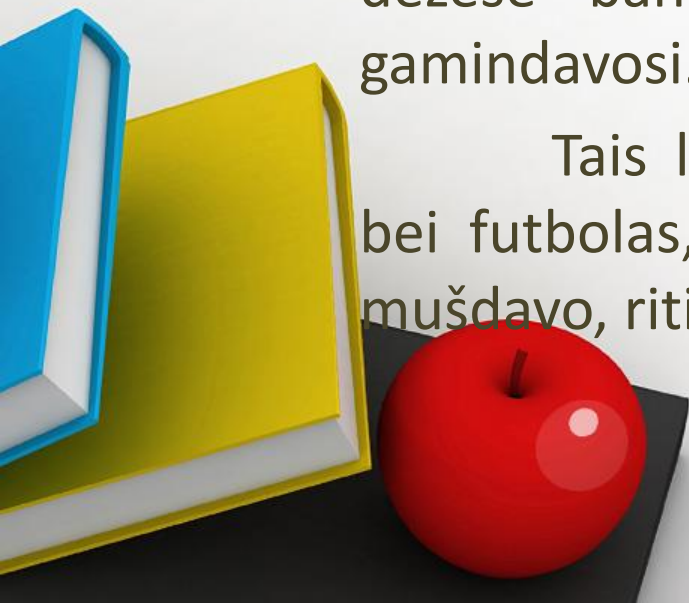

II. Skaitoma ištrauka iš V. Račicko apsakymo „Kaip pasiekti parašutą“

Tais laikais, kai nebuvo radijo, televizoriaus ir kompiuterio, o vaikus mylėjo labiau nei automobilius ar šunis, visi, ačiū Dievui, dar mokėjo knygas skaityti.

Tais laikais, kai nebuvo nei kalbančių barbių, nei dainuojančių telefonų, mūsų seneliai bei proseneliai vaikystėje mediniais kubeliais žaisdavo. Arba smėlio dėžėse bandutes kepavo. O ūgtelėję patys žaislus gamindavosi.

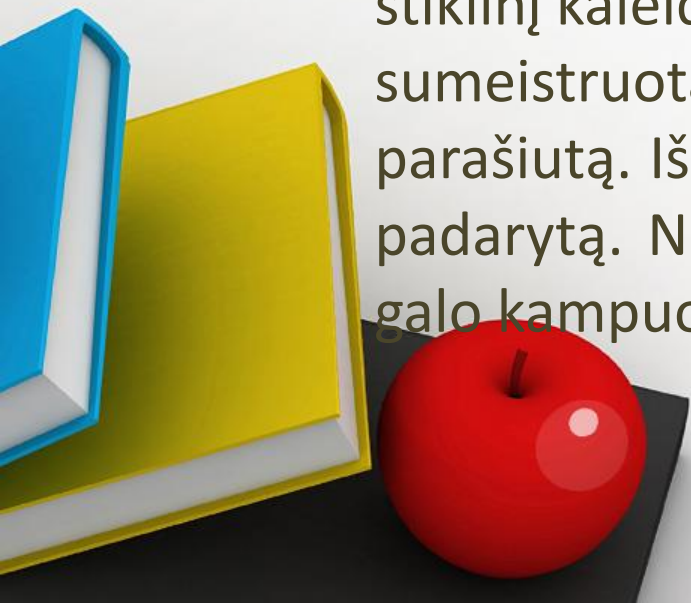
Tais laikais, kai niekas nežinojo, kas yra krepšinis bei futbolas, vaikai kieme lietuviškai žaisdavo – kerėplą mušdavo, ritinį risdavo, pakluonėję pleikas daužydavo.

Šiandien šie nuostabūs žaidimai, deja, seniai pamiršti.

Galbūt todėl, baigiantis darbelių pamokai, mokytoja Laima užduoda ne visai įprastą namų darbą - močiutėms ir seneliams padedant, anų laikų žaislų pasigaminti: iš popieriaus suklijuoti, iš medžio išdrožti ar iš kokio audeklo susiūti.

Į kitą pamoką Agnietė atsineša Skudurinę Onutę, Žygimantas – iš kartono susiūtą kūlverstuką, Eimantas – stiklinį kaleidoskopą, Andrius – iš siūlų ir konservų dėžutės sumeistruotą skraidyklę, o Augustinas – kišeninį parašiotą. Iš paprasčiausios nosinės ir surūdijusios veržlės padarytą. Na, dar iš keturių siūlgalių, prie kurių iš vieno galo kampuose pririšta nosinė, o iš kito galo – toji veržlė.

Tvarkingai sulankstytas ir aukštai į orą sviestas, tas parašutas tuoj pat išsiskleidžia ir kuo gražiausiai ant žemės nusileidžia.

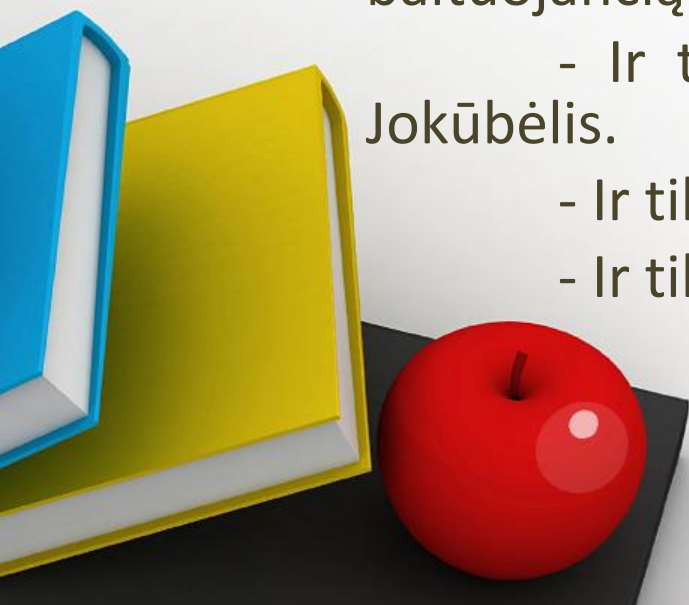
Tąjį savo parašutą Augustinas tolei kieme skraidina, kol jis leisdamasis netyčia užkliudo nuo neatmenamų laikų mokyklos kieme žaliuojantį kaštonmedį. Užkliudo ir pakimba ant visai plonytės šakelės, kuri lyg koks neramus vaikas nepaklusniai toli nuo visos medžio lajos išsikišusi tįso.

- Ir ką dabar darysim? - klausia Augustinas, pavydžiai žiūrėdamas į vos ne medžio viršūnėje baltuojančią savo nosinę.

- Ir teks į medį lipti, - nė nemirktelejęs atsako Jokūbėlis.

- Ir tikrai? – nepatikliai klausia Augustinas.

- Ir tikrai...

Tačiau Augustinas tik žiūri į tą savo parašiotėlį ir visai nesiskubina kur nors lipti. Mat jis labai nerangus. Jam ir ant taburetės užsilipti ne taip paprasta būtų.

- Tai ko gi nelipi? – pagaliau klausia Jokūbėlis.

- Tai kad man koją skauda, - lemena Augustinas.
– Vakar išsinarinau. Gal sakau, tu, Jokūbai, užliptum?

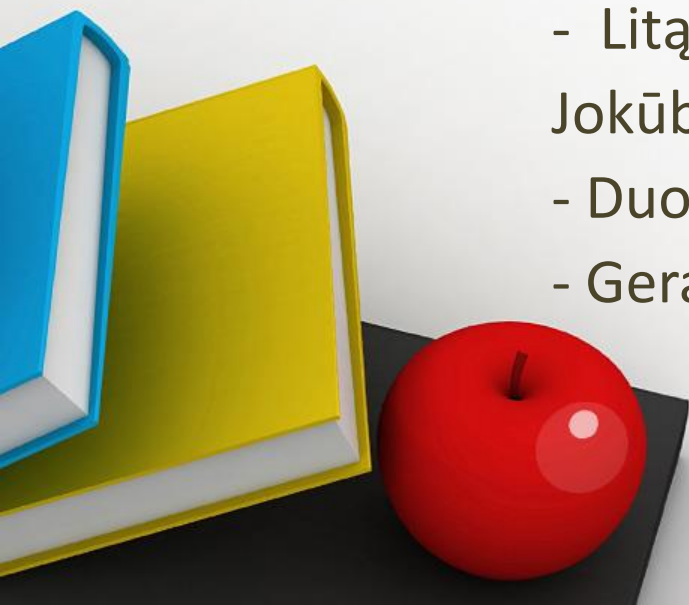
- Tavo parašiotas, tu ir lipk, - sako Jokūbėlis, gerai žinodamas, kad Augustinas apie kojos traumą meluoja kaip televizoriaus reklama.

- Litą duosiu, - po kurio laiko siūlo Augustinas.

Jokūbėlis galvoja. Po to sako:

- Duok du.

- Gerai, - sutinka Augustinas.

Jokūbēlis pagalvoja, kad galbūt Augustinas vēl meluoja, todēl klausia:

- Ar turi?

- Turiu.

- Parodyk!

Augustinas išsiima iš kišenės du litus ir pablizgina Jokūbėliui prieš nosį.

- Žinoma. Už du litus ne kažin ką nusipirksi, bet vis tiek – du kur kas geriau negu visiškai nieko.

Vos tik Jokūbēlis lyg tas katinas pradeda sliuogti medžio kamienu, susirenka visa minia žiūrovų – ir mažų, ir didelių. Vieni stebisi Jokūbėlio drąsa ir vikrumu, kiti baiminasi, kad Jokūbēlis gali iškristi ir tragiškai žūti, nè mokslo metams nepasibaigus.

Tretieji, visų protingiausieji, nuoširdžiai patarinėja, kur Jokūbėliui koją statyti, kuria ranka katros šakos nusitverti.

Galima sakyti, kad Jokūbėlis pusę kelio buvo įveikęs, kai prie kaštono atskubėjo mokytojas Vilius.

- Oh my God! Jokūbai Vainiau! Tu iškrisi!

- Neiškrisiu!

- Jokūbai Vainiau, tučtuojau leiskis žemyn!

- Kodėl?

- Todėl, kad tai padaryti tau liepiu aš, mokytojas Vilius.

- Negaliu, - atsako Jokūbėlis.

- Kaip turėčiau tai suprasti? – mandagiai klausia mokytojas Vilius.

- Ten, viršūnėje, Augustino parašutas...

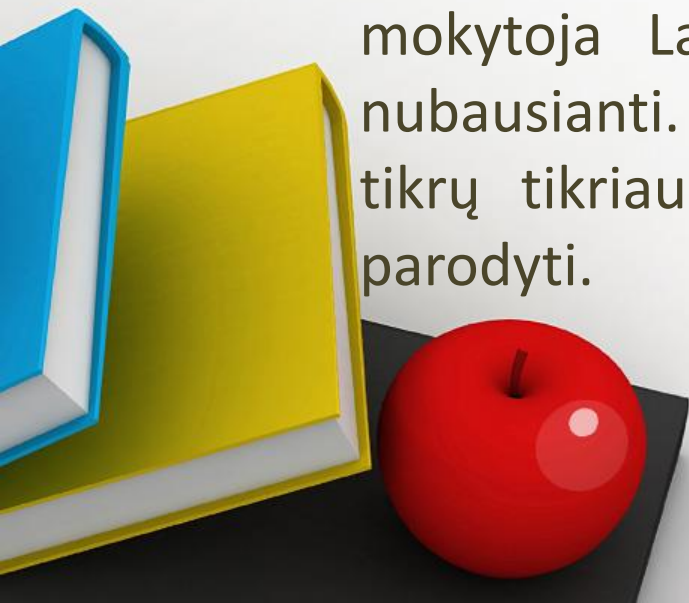

- O, šventas Augustinai! Nejaugi tu parašiotu iš dangaus nusileidai?

- Ne, šitas parašiotas žaislinis, - aiškina Jokūbėlis, kuriam dabar ne tiek tos nosinės arba parašiotu gaila, kiek dviejų litų, kuriuos jis būtų gana greitai užsidirbęs.

Koja pasiekęs žemiausią kaštono šaką ir lyg koks šokinėjimo čempionas lengvai stryktelėjęs žemėn, Jokūbėlis tuoj skuba aiškinti, jog tą parašiotėlį tiesiog būtina nuimti. Jeigu Jokūbėlis to nepadarysias, tai mokytoja Laima Augustiną pačia griežčiausia bausme nubausianti. Juk tas parašiotėlis – tai ne tik žaislas, bet tikrų tikriausias namų darbas, kurį reikėsiai mokytojai parodyti.

Vytautas Račickas. Berniukai šoka breiką. Kaunas: Spindulys, 2007

Diskusija

- Kaip savo problemą sprendė Augustinas?

(Melavo, kad išsinarino koją ir pasiūlė draugui pinigų, kad nuimtų parašiotą nuo medžio)

- Ar teko elgtis taip, kaip elgėsi Augustinas?

(Meluoti, kad negali atlikti darbo, prašyti, kad atliktų kitas, siūlyti už tai pinigų).

- Ar buvote panašioje situacijoje kaip Jokūbėlis?

(3 vaikai nurodė, jog jiems buvo siūloma pinigų, kad atliktų kito vaiką darbą, bet visi atsisakė).

- Kaip suprantate žodį ***pagalba***?

- Kodėl Jokūbėlio poelgis negalėtų būti įvardytas, kaip pagalba draugui?

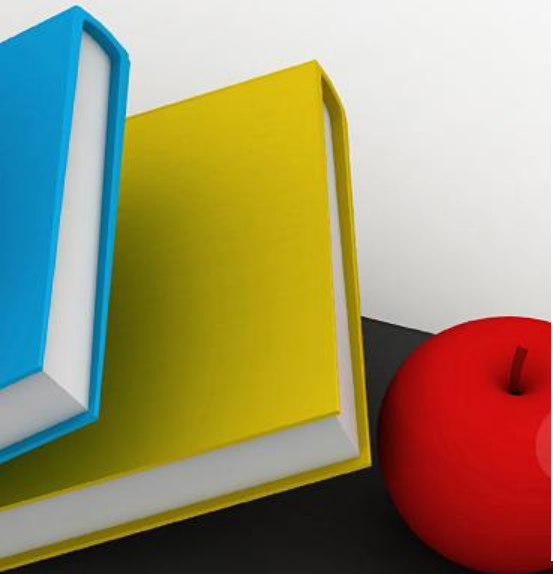

Kaip Augustinas galėjo išspręsti savo problemą

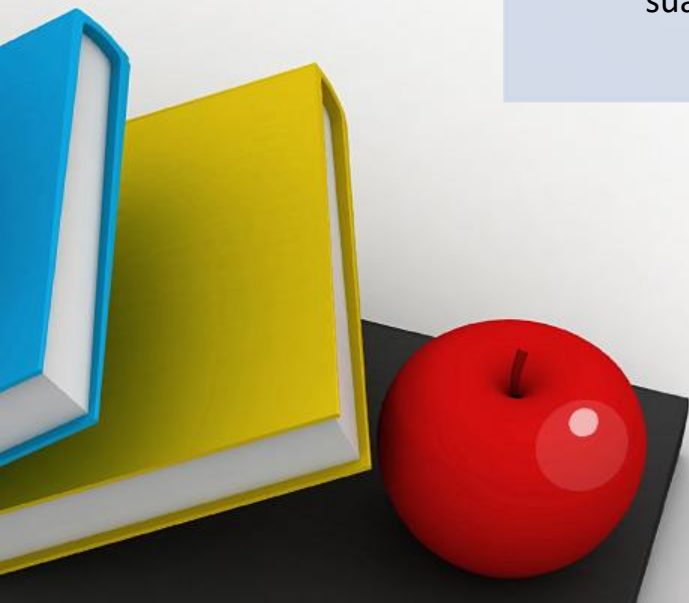
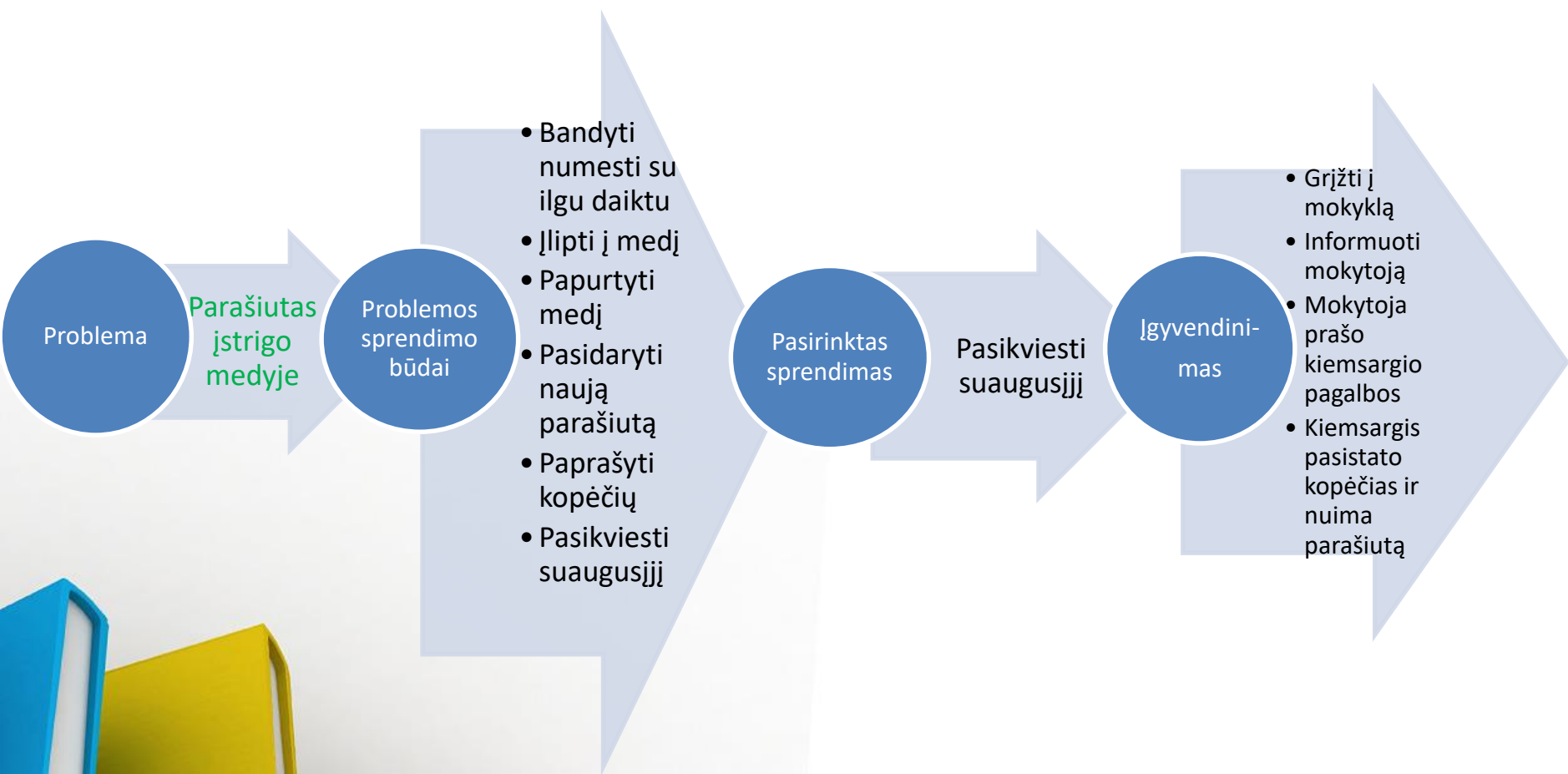
(Įstrigęs medyje parašiuotas)?

Naudodamiesi problemos sprendimo paieškos žemėlapiu poroje raskite problemos sprendimo būdą

<u>Problema</u>	
.....	
Galimi problemos sprendimo būdai	
.....
.....
.....
Tinkamiausias sprendimas	
.....	
Sprendimo įgyvendinimo žingsniai	
1.	
2.	
3.	
4.	

Problemos sprendimo paieškos žemėlapis

Išvada

Visada galima rasti sąžiningą problemos sprendimo būdą, tik reikia nebijoti prisipažinti (kad bijome, klydome, kažką pamiršome,...).

Děkoju už děmesj

Nuorodos:

<https://www.nsa.smm.lt/wp-content/uploads/2021/08/Skaitymo-kompetenciju-ugdymo-metodika.pdf>

Naudota literatūra:

Vytautas Račickas. Berniukai šoka breiką. Kaunas: Spindulys, 2007

[Rasa Aškinytė](#), [Vaida Kuzmickaitė](#), [Asta Meškauskienė](#), [Jolanta Sereičikienė](#). Etika. Užrašai 4 klasei. Serija TAIP! Vilnius: Šviesa, 2022

